

„LIFE“ zmerja Francoze

«Kurtizana, ki nastavlja Amerikancu nogavico, da bi vanjo spustil denar» - Vse obtožbe Amerikancev niso upravičene, ni pa brez osnove trditve o francoski korumpirani družbi

Pred časom smo v našem časopisu objavili članek, kako je v začetku tega leta ena največjih ameriških revij, «Life», objavila za Francoze dokaj zanimiv pamflet, v katerem jih primerja s kurtizano, ki v svojem budojariju nastavlja prijatelju Amerikancu svilenogavico, češ naj bi vanjo spustila kako milijardo. Tačas se je v zvezi s tem dvignilo po vsej Franciji pravi val ogorčenja. Uglebni francoski časopis ne more trditve, da bi bil protiameriško usmerjen, pa je omenjeni ameriški reviji odgovoril z uvodnikom izpod peresa Jacquesa Moriacja, člana francoske Akademije znanosti, ki je Amerikance ob tej priložnosti spomnil na to, da so oni in ne Francozi, umaknili iz ženeškega Društva narodov, in da je prav ta umik eden izmed razlogov tegob današnje generacije.

Francozom — je v svojem članku omenil Moriac — je že v navadi, da se radi sami sebi pomenujejo, zbijajo šale na račun svojih slabih političnih razpad, toda zelo težko preneso nizkotežne žalitve...

Kot pa je bil spor nekako končan in se ga kmalu ni nihče več spomnil. Zdelo se je, da niso politiki tako ene kot druge dežele niti vedeli zanj. Sestajali so se v Evropi in Ameriki ter diskutirali o tekočih pereh vprašanjih.

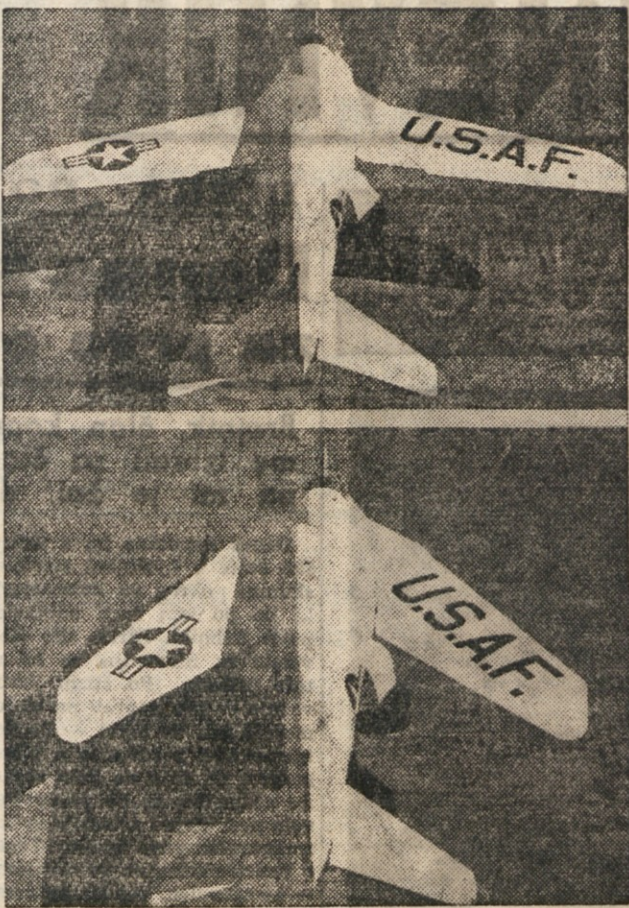
Pred kratkim pa se je «Life» znova oglasil. V ilustriranem članku, ki ga «Francos» ne more pogledati, da bi pri tem ne vdrli od prezira, znova napada Francoze, odnosno Francozov, češ da nima dovolj hrabrosti, da bi se v Indokini doledno borila in da njeni vojski, po vzgledu svojih voditeljev, predolgo počivajo. «Čemu se ni čuditi — nadaljuje — da dolocena korumpirana družba, ki je v njej vse na prodaj, od dobrohotnosti sodišč in funkcije do najvišjih državnikov, je izšel v «Life», je tudi ameriški senator Hillman obrazil Francoze, in sicer, da nedredno plačuje davke, da sleparijo pri naročitih «off shore»

Tudi tokrat je francoski tisk odgovoril «Life», morda ne tako glasno kot prvič, zato pa toliko bolj ogorčeno. Postavilo se je vprašanje odnosov med zapadnimi zavezniki, se posebno med Francijo in ZDA. Diplomatski urednik pariškega časopisa «Combat», Jacques Fabian, je v svojem uvodniku «Hvala Life» napisal tole: «Tako je našim tudi najbolj zaslepljenim ljudem postalo jasno, kakšna vloga je bila prisojena Franciji v okviru atlantskega pakta. Ta vloga bi lahko bila izražena v sledečem: uporabiti kredit, ki so nam bili dodeljeni, za ustanovitev pehote, ki bi bila sposobna služiti svetovni strategiji Pentagona v križarski protikomunistični borbi, pošiljati našo mladino, naj pada v Tonkinu, da bi se tako obranile neke baze proti Kitajski, zniti našo že tako nizko življenjsko raven, da bi se lahko izpolnilo vedno težje vojaške zahteve».

«Combata pa ni edini francoski časopis, ki je na tak način reagiral na «Life». «Figaro» je n. pr. zapisal, da je «Life» postal specialist za nizkotežne napade proti naši deželi in našim vojakom in da se moramo paziti, da ne preizkusimo stališče te revije, «kako tako spolzki in umazani potis».

V podobnem tonu so pisali tudi «Franc Tireur», «Aurore» in številni drugi francoski časopisi.

Tako je torej reagiralo na to francosko časopisje, in to po vsej tisti, ki se zavzema, da bi se vojna v Indokini prenehala na osnovi direktnih pogajanj s Hočiminhom. O kakšno glade tega ni bilo čuti, saj zato, kar se smatra, da se je ena kar piše «Life», ne more jemati za misljenje odgovornosti političnih osebnosti ZDA. Res je, da se Francozi bolj kot kdorkoli radi šalijo, na svoj račun, prav zato pa so prejkone tudi tako občutljivi glede žalitev, ki jih morajo prenašati od dežele, kjer te zaradi mnogo največjih šal prav senatorja McCarthyja. Prav je imel tisti francoski novinar, fofarja «armativ», dejal: «Amerikanci bi bolje storili, da ni hiši, kajti pri nas v Franciji bi nikdar nikomur ne padlo na misel, da bi knjige Marksa Gorkoga sežigal na grmadi».

Prvo ameriško letalo vrste X-5 s krili, ki jih letalec med poletom lahko prekriva po potrebi nazaj ali naprej. Med vzletom in pri spuščanju so njegova krila pomaknjena naprej, ko leti z največjo brzino pa nazaj (spodnja slika).

OSEM LET RAZVOJA REŠKE LADJEDELNICE «3. MAJ» NA NOVO ZRASLA IZ RUŠEVIN NAJVEČJA LADJEDELNICA JUGOSLAVIJE

Ob osvoboditvi je bila ladjedelnica 90% porušena. Proizvodnja se je pričela že 1946 in je ladjedelnica do sedaj splovila nad 90 ladij razne tonaže. Sedaj grade 3 preko oceanske ladje in več manjših

Na zahodnem delu Reke, kakih 10 minut s filobusom od središča mesta, leži Kantrida, majhno toda važno industrijsko središče. Naselje, sestavljeno povečini iz lepih stanovanjskih blokov, se razprostira med belim skalovjem vse do morja. Vzdolž obale, posejane s krasnimi in zelenje pogreženimi vilami, ob enem nešteti zalivov, leži ladjedelnica «3. maj».

V tem kotu prelepega reškega obrežja, ki se razteza do znamenite Opjatje, raste plovnostna moč Jugoslavije.

3. maja 1945 leta, na dan osvoboditve Reke je bila reška ladjedelnica skoro popolnoma porušena. Ves objekt se je zdel kot opustošena in razdejana zmes skale in železa, opeke in lesa. Treba je bilo začeti vse znova.

Takoj po osvoboditvi se je začela obnova celotnega objekta. Po odstranitvi ruševin so najprej popravili nasipe,

glavne delavnice in nekaj zgradb. Popolnoma preurejeni in izboljšani so bili pristani v dolžini 60 metrov in razklada, lišča št. 3 in 5. Severna obala je bila podaljšana za 150 metrov in pripravljena za moderno tovarjenje raznovrstnega materiala. Prejšnjemu 7-tonskemu žerjavu, postavljenemu na tej obali, je bil dodan še eden za 5 ton Glavni nasip, ki ga je vojna popolnoma uničila, je danes obnovljen in povečan ter na njem delujeta dva nova 7-tonska žerjava.

Istočasno so bile sezidane in moderno urejene kovačnice in več vrst delavnic ter prostorov za tehnično opreje. Zboljšani so dokli, razpeljane železniške tračnice na obale, da niti ne govorimo o velikanski mreži podzemskih napeljav za elektriko, vodo in komprimirani zrak, ki veže vsak oddelk ladjedelnice.

Vse to velikansko delo, ki ni še končano, je tako spreme,

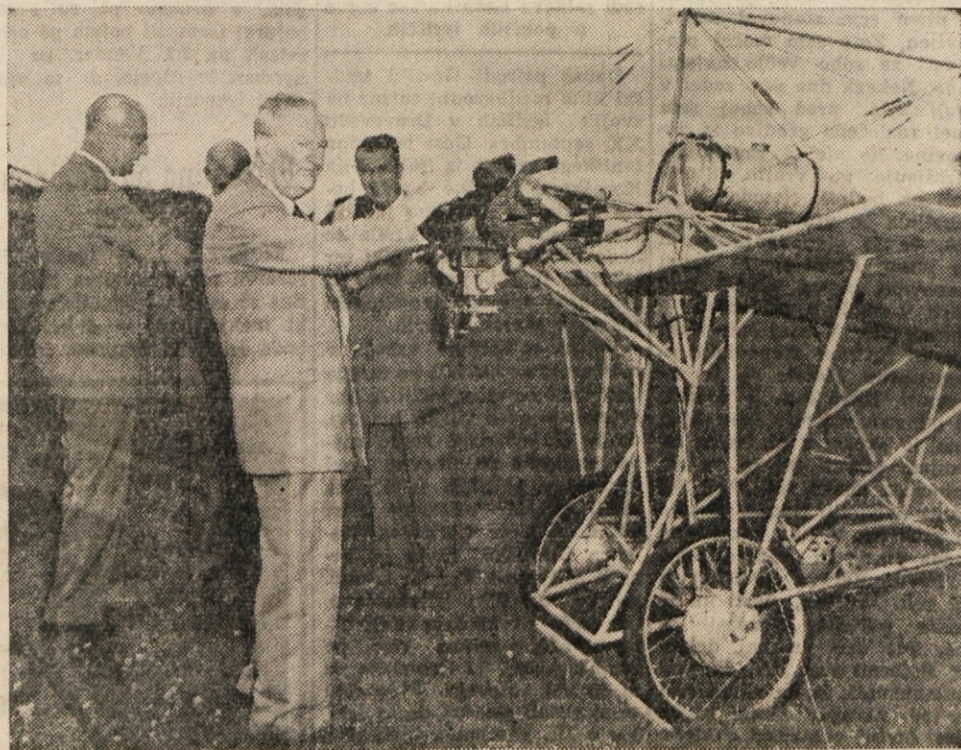
ni lo podobno ladjedelnice, da kdor je ni videl od predvojne dobe ali od osvoboditve se danes zaustavi zamaknen ko stopi v bivše «Cantieri navali del Quarnera».

Proizvodnja v ladjedelnici «3. maj» se je začela leta 1946, takoj po usposobljenju nekaj oddelkov ladjedelnice. Eno izmed prvih povojnih del tega podjetja je bilo železno ogrado za za most, ki veže Reko s Sušakom. Nato so popravili več, je število žerjavov za pristan, niše in nekaj bencinskih tankov za čistilno nafto. Se le potem se je začela prava proizvodnja, to se pravi gradnja in popravilo ladij. To delo je omogočilo dobavo novih strojev in materiala iz inozemstva ter novi tehnični kadri.

Tako se je začela povojna proizvodnja in so se v 6 letih zgradili ali popravili sledeči plovni objekti: 5 ladij po 4.000-4.200 ton («Zagreba», «Skopje», «Sarajevo», «Titograd» in «Učka»), 12 petrolejskih ladij po 400 ton, 7 vlačilcev («Udarnik», «Borac», «Proleter», itd.), 2 motorna čolna po 250 ton («Rasa» in «Labina») in 6 po 100 ton, 10 plovnih žerjavov po 15 do 96 ton nosilnosti, 14 plovnih valjev za dviganje na površino morja potopljene ladje, po 100 do 300 ton, 20 plavalnih signalov in 24 splavov zmogljivosti po 35 do 250 kub. m. Vrh tega pa so poskrbeli za generalno popravilo, potrebno za registracijo, nad 40 parnikov «Jugolinije» in «Jadrinije». K vsemu temu pa je treba še dodati gradnjo in popravila enot vojne mornarice. Skupno je to danes ladjedelnica «3. maj» splovila nad 90 ladij raznovrstne tonaže.

Vzporedno s tem delovanjem je ladjedelnica izdelovala tudi druge proizvode. Za reško pristanišče so zgradili več desetnih žerjavov in nekaj tudi za «Litostroj» v Ljubljani, več delov za visoke peči za jeklarne v Sisku, v Zenici in v Nikšiću in končno precejšnje število raznih naprav za hidroelektrarno «Zvornik» na Drini.

V minulem letu pa, to se pravi v sedmem letu njenega obratovanja, je ladjedelnica «3. maj» splovila, med najpomembnejšimi objekti, 5 vlačilcev po 240 HP, dva po 600 HP in dva po 200 HP, motorne ladje «Slap», «Potok», «Vrelo» in «Učica» za prevoz potnikov, vode itd., eno petrolejsko ladjo od 450 ton in motorno ladjo «Drava», «Romanija», «Dinara» in «Avala». Popravljeni pa so bili parniki «Kozara», «Banja», «Beograd», «Plitvice», «Podhum», «Istra» in «Učica». To so na kratko, glavna dela izvršena do danes v tej ladjedelnici. V tekočem letu pa je predvidena gradnja še drugih velikih plovnih objektov, ki bodo obogatili našo trgovsko mornarico s še nekaj lepimi in solidnimi ladjami. To so v prvi vrsti preko oceanske ladje po 4.900 ton, «Triglav», «Velebit» in «Lovčica», dve petrolejski ladji po 400 ton, 6 remorkerjev po 350 HP, motorna ladja od 650 ton in revizijo okrog 10 velikih parnikov ne večstvih drugih ne planiranih, manjših del.

Na sliki zgoraj prototip novega reaktivnega letala in menda tudi rezultat poslednje besede tehnike. Na tej sliki pa vidimo, kakšno je bilo letalo pred petdesetimi leti. Zdeseda se da se graditelji (v ospredju) sam tudi svoji mojstrovini.

Orožnik ni opazil

(Iz knjige Vladimira Dedijera o življenjepisju maršala Tita, ki je pred kratkim izšla v slovenščini)

5.

Tri dni pozneje je bila zadnja seja, ki se je je udeležil Tito. Obravnavali so izključno njegovo poročilo o slovenski konferenci. V zapisniku je rečeno:

«Odobriti Titovo dejavnost po poročilu predstavnika CK na slovenski pokrajinski konferenci».

Potem se je Tito vrnil v Jugoslavijo. Pred odhodom je govoril z Gorkičem o organiziranju IV. partijske konference za vso Jugoslavijo. Titu je bilo naročeno, naj to kon-

ferenco v domovini podrobno pripravi.

Ko se je vračal v domovino, se je Tito ustavil v Ljubljani in tam takoj imel sestanek s Pokrajinskimi komiteji. O tem je že 11. oktobra poslal poročilo na Dunaj. V tem poročilu Tito najprej govori o stavki v Trbovljah, potem pa o položaju v Sloveniji: «Vpliv konference je že rodil dobre sadove: na Jesenih so se delavci od takrat na pobudo naših tovarišev že dvakrat ustavili dole. Enkrat zaradi odpusta nekega delavca, enkrat pa zaradi preme-

stivne petih delavcev v drugi oddelek, in obratno s delavci o enakosti je čutili med delavstvom večjo aktivnost part. članov. V Novem mestu je bila stavka, ki so jo organizirali in vodili naši tovariši. Stavka je bila v tekstilnem podjetju, v katerem je zaposlenih kakih 70 do 80 delavcev. Stavka je bila napadatelja značaja in se je popolnoma posrečila. Postavljeno so bile zahteve po zvišanju plač, po izplačilu dje dije neplačanih nadur, po kolektivni pogodbi itd., in vse so bile izpolnjene. Ko dobim podrobne informacije, bom podrobneje poročal, da bo mogoče o tem napisati članek. Simpatije za nas so tam velike in vsi govorijo, da so to stavko organizirali komunisti, in da je to zelo dobro. Zanimivo je, da se tudi tu malomeščani simpatizirali s stavkajočimi. V Rušah so delavci odpovedali kolektivno pogodbo in se tudi pripravljajo na bojo».

V tem pismu govori Tito tu-

SPOMINI NA SLOVENSKE RIBIČE OB DEVINSKI OBALI Živel so skromno, jedli brodet boljšo ribo pa prodajali v Trst

Domače ribištvo je pričelo s prihodom italijanske oblasti propadati - Sedaj pa ni nič bolje - Nasprotno, italijanska raznarodovalna politika ustvarja prav pri Devinu italijanska ribiška naselja, kamor importirajo ezulske ribiške družine, da bi zabrisali slovenski značaj te prekrasne obale

Ce govorimo s starejšimi Devinci o naših starih slovenskih ribičih se radi spominjajo teh domačih grč, ki so se celo svoje življenje mučili in ribarili ob naši romantični obali v bližnjih izlivih Timava in Soče. Naši starejši domačini imajo še posebno v spominu starega nonota Laudona (Pekarija), ki je neklikokrat dnevno prehodil v svoji rjavi kamizoli pot od svoje hiše do portiča, tam pripravil in sušil mreže in jih s svojim sinom Francetom spuštal in dvigal v bližnjem zalivu in se na ta način in z malo nplivico in kavičkom skromno preživljal. Stanoval je v svoji karakteristični ozki dvonadstropni hiši, kakršni imamo več v naših obalskih vaseh. Tam je v zgornji

sobi ob slabem vremenu popravil in šival mreže ter pripovedoval številnim svojim vnukom o svojih dolgoletnih lepih in hudih doživljajih na morju ter to pripovedovanje lepo prepletal s čudovitimi pravljicami. Če si stal v tej sobi, ki je imela okno proti morju, se ti je zdelo, da si v kakem razglednem stolpcu. Umrl je nekaj let pred prvo svetovno vojno. Sledil mu je zvest ribištvo in morju njegov sin Franc, njemu pa tudi že pokojni sin Marčelo.

Laudonov sosed je bil Gruden (mežnar), stara dobričina in šaljivec. E, koliko neprespani noči ga je stal lov na brancine v Alberonih in v Timavi, kjer je s cigaretami dimom odganjal od sebe nadležne komarje. Pravijo, da je bil v tedanjih časih boljši lov in da se je izplačalo, čeprav so se brancinerji vračali mareska ko jutro v portič praznih rok; no, če pa je bila našemu ribiču sreča naklonjena in je v enem tednu vlovil nekaj kilogramov brancinov, ki jih je Karolina nesla v Trst, je bil trud dobro poplačen. Očetu Grudnu so sledili v trdem ribiškem delu njegovi sinovi. Njegov sin Lojze, pridni ribič in zavezen Slovenec, je umrl pred dobrimi štirimi leti.

Ko govorimo o slovenskih devinskih ribičih, moramo omeniti tudi Valentinkove, ki so imeli v svojem «bokadinu» — v malem zalivu ob ustju Timava — svojo ribiško postojanko. V svoji njivi ob morju so imeli posebno ribiško kočjo, kjer so hranili mreže, vesla in tudi kmetijski orodje. Ob plimi so v pešena morskata tla zataknil kole z mrežami in s tem napravili nekako zaporo, ob osekah so se spravili v sandoline in pobrali vlovljene ribe. Cesto je bil takšen lov zelo obilen in donosen. Pri tem delu so sodelovali vsi moški člani te velike družine. Starejšim je gotovo še v spominu dobri in simpatični zedavno pokojni stari barba Tomin Valentinkov.

Lepo število pridnih slovenskih ribičev je bilo svojčas v Devinu; Legise, Svare, Makuci itd. — Dnevno so se zbirali v prijetnem portiču, kjer so čistili in čuvali svoje male barko ali pa na mali ravnicah ob starem gradu, od koder so se

ob tihih pomenkih ozirali tja proti gradeškim lagunam, opazovali morje, ugibali vreme ter delali skromne delovne načrte.

Včasih posebno v zimskem času, ko je napočila sezona celovolov so se združili v večje skupine in zgodilo se je, da so naložili tudi po nekoliko stotov teh rib in si tako zopet opomogli za nekaj časa.

Zivel so skromno, jedli brodet in polento, boljšo ribo pa prodajali v Trst.

Ob portiču je stala pred prvo svetovno vojno tudi manjša tvornica za konzerviranje rib, kamor so v poletnem času ob vzhajajočem soncu pripeljali križci, kontovelci in devinski ribiči polne zaboje naloževili sardel. V samem Devinu so imeli domači

ribiči 3 do 4 ladje opremljene za lov na sardel. V tej tvornici so bili domači ribiči zaposleni tudi pozimi z izdelovanjem in pripravo konzerv za letno sezono.

Ko je Italija zasedla naše kraje so tudi za devinske ribiče minili idilični časi in napočila je težka, malo dobrega obetajoča doba. Kot pravi morski roparji so se naenkrat v naših vodah pojavili s svojimi barkami čežotski, kalabriški da celo sicilijanski ribiči, ki so noč in dan neusmiljeno in neracionalno orali z vlačilnimi mrežami po našem morju in ob naši obali in domačini pravijo, da so na ta način roparsko uničevali tudi mladi ribji zarod. Kmalu nato so se pojavila v našem morju večja kapitalistična ribarska

podjetja z motoriziranimi in mehaniziranimi ladjami, katerim niso mogli konkurirati naši domači ribiči s svojo revno in primitivno opremo.

Tudi devinsko tvornico ribjih konzerv, ki je bila med prvo svetovno vojno uničena, niso po vojni obnovili. Tako je žal začelo domače ribištvo pod Italijo nazadovati in propadati in tudi danes ni nič bolje — nasprotno — italijanska iredentistična in raznarodovalna politika ustvarja prav pri Devinu italijanska ribiška naselja, kamor importirajo italijanske in ezulske ribiške družine z vidnim namenom, da bi počasi ali sistematično zabrisala čisto slovenski značaj te prekrasne in romantične obale ob Stivana do Bar-kovelj.

BRITANCI SE RADI BAHAJO Z MODNIM PRVENSTVOM

MODA SE VRAČA 600 LET NAZAJ

Moderne obleke z nizkimi rameni, obleke, ki se tesno prilagajajo životu, široki in ohlapni plašči - vse te modele najdemo že na nagrobnih kamnih po starih cerkvah

Zenske se že od nekdaj navdušujejo za modne izpremembe — v tej slabosti so se jim pozneje pridružili tudi moški — in tudi angleški narod ni nikakoli izjema, kar lahko posnemamo iz del njegovih pisateljev in pesnikov od Chausserja (1340—1400) dalje.

Ker živijo na otoku, so Angleži prilagojevali modne novosti, ki so jih na svojih potovanjih videli v tujini, lastnim podnebnim potrebam.

V 14. stoletju je bila eleganca v Angliji tako na visku, da so jo pomnili še v poznejših stoletjih. Tedaj so ustvarili tudi modo, katere vpliv se je ohranil v stoletjih, ki nas ločijo do tedaj in ki prihaja do izraza pri sedanjih modelih, ki jih izdelujejo v Londonu. Moderne obleke z nizkimi rameni, obleke, ki se tesno prilagajajo životu, široki in ohlapni plašči so modeli, katerih prototipe najdemo na nagrobnih kamnih (na teh so upodobljeni že davno umrli moške in žene, ki verno prikazujejo obleko tedanjega časa) v starih cerkvah po vsej Angliji.

Slika nam prikazuje večerno obleko iz safirnomodrega jerskega krasi jo vezena iz perja in stola iz belega jerskega. V celoti močno spominja na mode iz 15. stoletja z edino znano razliko, da je brez rokavov.

Svilene nogavice, plutovina-sti podplati, ozke pete in kostum kakršnega poznamo danes, so se prvič pojavili v Veliki Britaniji. Ko je dobavljala izvoz izdelkov kraljice Elizabete I., gospe Montague, predložila svoj gospodarski prvi in edini obstoječi par črnih svilnenih nogavic, je kraljica izjavila, da ne bo nikoli več nosila drugih nogavic. Ko so izboljšali ženske čevlje s plutovinastimi podplati in ozkimi petami pa je bila Elizabeta I. že precej stara. Ti čevlji so se kmalu priljubili. Pred leti so našli v Temzinem blatu par teh čevljev in ugotovili so, da so na las podobni tistim, ki jih današnja moderna dekleta nosijo pri športnem udeleževanju.

Današnji navadni moški plašči bi bili verjetno različni, če se podaniki kralja Karla II. posebno Londončani, ne bi bili odločno uprli dragi in lahkomislni modli, ki so jo po kraljevi vrnitvi prinesli iz Francije v Anglijo. Ker je kralj dal mogoče na javno mnenje, je leta 1660 nenadoma uvedel tako imenovano eperskiško oblačilo,

Zdi se, da se modna obdobja skoraj redno ponavljajo, kot nam dokazujejo obleke, ki jih vidimo na tej reprodukciji spominskih plošč iz 15. stoletja, ki so jih našli v nekaterih britanskih cerkvah. Obe gospe na levi strani slike nosita obleke, ki sta zelo podobni zamisliti za sedanje večerne obleke. Naslednji dve podobni prikazujejo modnega ženskega, ki sta bila pokopana leta 1430 v neki cerkvi v Norwicu in Norfolk. Obleka moža je podobna današnjim ohlapnim ženskim plaščem, obleka žene pa nam dokazuje, da so poznali visok pas že mnogo pred razdobjem 1795—1810, ko je bil zadnjič moderen v Veliki Britaniji.

to je dolg in raven plašč, ki so ga njegovi dvorjani, kateri so se, kar se mode tiče ravnali po kralju, začeli takoj nositi.

Francoski kralj Ludovik štirinajsti je takoj dal napraviti podobno oblačilo za svoje služabnike. Ta moda je bila preprosta in je zahtevala bolj kroji kot vsa prejšnja oblačila. Ustvarjati so začeli nove tehnike in konope 18. stoletja so londonski krojači v svoji stroki prednjačili pred vsemi.

Pri delu so jim pomagale krasne volnene tkanine in prvotni drugi tekstilni izdelki severnobritanskih tovarn, kajti ta blaga so se dala krasno krojiti. Leta 1800 so se kroji oblek britanskih plemičev razširili tudi na druge dežele in ženske so nosile moškim oblekam podobne jahalne obleke. Pilih 50 let pozneje je vsak elegantni moški v Evropi in Ameriki nosil obleko, ki je bila podobna v Londonu narejenim oblekam, če pa so mu sredstva dovoljevala, si je seveda raje kupil originalno londonsko; ženske, ki si že od nekdaj rade izposajajo od moške mode vse tisto, kar se jim dobro poda,

pa so začele nositi kostum, ki je od tedaj postal klasičen.

VICTORIA CHAPPELLE

Nova cesta Beograd - Solun

Stala bo 18 milijard dinarjev, gradnja pa bo trajala 10 let

V krogih strokovnjakov za gradnjo cest, zlasti še v upravi za ceste pri sekretariatu za gospodarstvo Srbije se govori danes o novi cesti magistrali Beograd—Solun vsaj toliko, kolikor se je pred leti govorilo o Jablanici, Vlasini in avtostradi.

Po prvotnem načrtu so nameravali speljati novo cesto v glavnem po stari, že obstoječi trasi, vendar so računski pokazali, da bi bila rekonstrukcija stare ceste dražja od popolnoma nove, zato so se odločili za čisto novo cesto, ki bo 12 m široka in bo za okrog 35 km krajša od stare ceste. Na to odločitev je vplival tudi pomislek, da je treba že v bližini prihodnosti motorni promet ločiti od vprežnega prometa.

Gradnja nove magistrale bo stala okrog 18 milijard dinarjev. Dela na prvem odseku v Makedoniji se bodo začela še letos, Grki pa so začeli z deli že na vsej trasi od Soluna do jug. meje. Nova cesta predstavlja izredno obsežen gradbeni objekt, s katerim bo prišel pomemben sedanje avtostrade Zagreb—Beograd šele do svoje pravega izraza.

Po analizi posebne komisije je treba pričakovati na novi cesti, ki naj bi bila končno zgrajena v 10 letih, dnevno obremenitev 3500 ton. Upoštevajoč še hitrost prevoza, so se odločili za uporabo cimenta, asfalta in granitnih kock. Vsa ta gradbeni material je mogoče dobiti v bližnji okolici (gramoz iz Morave, cement iz Popovke, kocke iz Surdulice in Brajlina, asfalta iz Gostinje v Gušterju pri Vranju itd.), kar bo seveda vplivalo na gradbene stroške. Te dni bodo obravnavali v Upravi za ceste sklepe vseh do sedanjih razgovorov, ki so jih imeli strokovnjaki na terenu.

(Nadaljevanje na 4. strani)

VREME

Vremenska napoved za danes:
Nekoliko oblačno in brezve-
trovno. — Včeraj je v Trstu dosegla najvišja teme-
peratura 28,2 stopinje; najnižja pa 21 stopinj.

PRIMORSKI DNEVNIK

Opozorjamo vas na sledeče
oddaje: Jug. cone Trsta: 18.15:
Violini Igor Ožim izvajal skladbe Granadosa, Paganini-
ja Schuberta in Terese Paradis. Trst II.: 21.00: Koncert
Slov. okleta iz Ljubljane. Trst I.: 11.30: Ljudski zbori.
Slovenija: 14.40: Virtuozne skladbe izv. pian. M. Lipovšek.

DNEVNIK SLOVENCEV V ITALIJI

ZA MIRNO SOŽITJE MED SOSEDI

Sovraštvo namesto sprave
podžigajo italijanski šovinistiItalijanskim vodilnim krogom bi morale biti
izjave koroškega glavarja Wedeniga v zgled

Kakor poroča jugoslovanska agencija Tanjug, je delni glavar za Koroško g. Wedenig obsodil šovinistični napad tiska Katoliške akcije, ki je nekaj dni zaporedoma objavila lažljive članke o posameznih jugoslovanskih državljanih in ustanovah, kakor tudi proti Slovincem, zlasti proti bivšim partizanom, ki so se borili v Avstriji. Pred nekaj meseci, ob aretaciji dveh koroških Slovencev, katera so obtožili »sodelovanja pri uboju šestih nemških vojakov 1945. leta pri Velikovu«, je bila ta akcija sprožena. Začel jo je nacistični list Kleine Zeitung s članom Krivava meja.

Glavar Wedenig je dejal, da skuša list ustvariti med katoliškim prevladstvom razdor in škodovati odnosom med Jugoslavijo in Avstrijo. Ko pa je govoril o stališču koroških Slovencev do te šovinistične gonje, je Wedenig dejal:

«Mi mislimo na one mnoge tisoče, ki so bili v velikem ljudskem uničenju ubiti in so jih metali v skupne krste, mi mislimo na žrtve fašizma, na stotisoče ljudi, ki so končali v krematorijih in bili ubiti. Zakaj ta tisk, ki je poln licemerne pietete, ne omenja tih žrtev? Ali ni vsakdo od nas v času osvoboditve Evrope od fašizma in njegove uničevalne vojne proti svobodnim narodom čisto občutil, da bo nekega dne masčevanje tla-čenih izreklo svojo besedo? Mi ne želimo ponovno odpirati starih ran. Čas je, da se spusti zavesa tolerance nad preteklostjo, v kateri so vladali samo mrak in sovraštvo».

Ta besede je izgovoril človek, ki ima na Koroškem položaj, ki je približno enak ali malo višji od položaja našega predsednika pokrajinske uprave g. Culota. Toda kdaj smo iz njegovih ust slišali besede iz njegovih ust slišali besede

Odkup žita

Goriška prefektura sporoča, da je ministrstvo za poljedelstvo in gozdarstvo v odgovor na razne prošnje pokrajinskega odbora, dodelilo goriški pokrajini nov kontingent, ki znaša 10.000 stotov žita. Pokrajinsko poljedelstvo nadomestilo nadalje sporoča, da je rok za vlaganje prošnje za odkup žita v odkup podaljšan do 20. t. m. Z odkupom žita bodo zaključili dne 31. avgusta t. l.

Globe v Juliju

Tudi v mesecu Juliju so mestni varnostni organi zabeležili precejšnje število glob zaradi prometnih in drugih prestopkov občinstva. Za prekršitve mestnega prometnega reda je bilo kaznovanih 144 oseb, cestna policija je nadalje zabeležila 36 glob, s katerimi so bili kaznovani kolesarji in pešci; mestna policija je kaznovala 27 oseb, za prekrške reda kmečke žužanje pa je bilo zabeleženih 11 glob. Poleg tega so v mesecu Juliju kaznovali 18 oseb zaradi prestopkov državnih pravil za pse, za prekršitve urnikov trgovin pa so bile zabeležene 3 globe. V istem

Izlet SPD na Vevnco

Slovensko planinsko društvo v Gorici obvešča vse člane in prijatelje, da prideja 14. in 15. t. m. izlet na Vevnco v bližini Beloških jezer. Odkod s Travnika 14. t. m. ob 14 ur. Prenočišče v »Capanna Piemontese« ali pri jezerih. Povratek v Gorico 15. t. m. zvečer. Vpisovanje se vrši pri urarju D. Suligoju v Ul. Carducci do četrtka.

Cena za člane 800 lir, za nečlane pa 900 lir.

KOLIKO DOHODKOV
SO PRIJAVILI V GORICI

Objavljamo drugi seznam davkoplačevalcev goriške občine, ki so vpisani v seznam za plačevanje komplementarnega davka za finančno leto 1953-54. Obdavčeni so samo tisti letni prejemniki, ki so večji od 400.000 lir. Davek se bo plačeval v šestih obrokih po dva meseca. Plačati ga bo treba do meseca avgusta prihodnjega leta.

Komplementarni davek je samo del neposrednih davkov. Poleg njega plačajo občani še davek na poslopja, zemljo, dohodninski davek itd. Vsega skupaj je 2.361 individualnih prijav za skupno obdavčljivo vsoto 983 milijonov 885 tisoč lir. Od te vsote bodo dobili 17.989.964 lir.

118 davkoplačevalcev je prijavilo za komplementarni davek letne dohodka, ki znašajo eden na milijon lir. Od tega jih je 96 od enega do dveh milijonov, 13 od dveh do treh milijonov, sedem nad tri milijone, eden nad pet milijonov.

Caccese Francesco, inženir, 1.760.000 lir; Caffau Edvige, uradnica, 690.000; Calabrese Panzera Antonietta, učiteljica, 460.000; Calabrese Nello, oficir, 525.000; Calleri Italo, uradnik, 580.000; Calligaris Giuseppe, upokojenec, 470.000; Camauili Vittorio, uradnik, 565.000; Camossi Giuseppina, uradnica, 720.000; Campalla Paolo, oficir, 550.000; Camponogara Angelo, uradnik, 490.000; Candita Giovanni, brigadir, 440.000; Candriello Alfredo, uradnik, 600 tisoč; Candutti dott. Edmondo, uradnik 1.360.000; Candutti rag. Mario, uradnik, 1.420.000; Cane Ettore, uradnik, 790.000; Canizoro Giuseppe, uradnik, 420 tisoč; Canor dott. Antonio, zdravnik, 720.000; Cantarutti rag. Giuseppe, bančni uradnik, 1.680.000; Cantelli Adige, avto-

KINO

VERDI. 17: «Kubanski kozaki», barvni film.
CENTRALE. 17: «Legenda o Piavju», G. Canale in R. Bal-din.
VITTORIA. 17: «Poročnik Giorgio», M. Girotti.
MODERNO. 17: «Veliko nebo».
LETTI. 21: «Zgodovina beneškega Fornaretta», M. Lotti.

PISMO IZSELJENCA IZ AVSTRALIJE

Ljubi moj domek...

Objavljamo pismo, ki ga je izseljenec Alojzij Skok iz Jazbin poslal iz Avstralije uredništvu «Kotliškega glasa». Pismo je poučno za vse tiste, ki mislijo, da se jim bo onstran luže cedil med v usta. Glasi se: «Dragi Glas! — Eno leto je, odkar sem se ločil od svoje domovine in od svojih dragih staršev. Mislim sed, da je Avstralija tista bolj rodovitna zemlja za našo mladost. Ko sem bil prišel na to zemljo, sem bil kar zaporednih 57 dni brez dela (v selišču Bonville). Potem so nam dali delo, pa samo za 10 tednov; in za naprej sem si moral sam pomagati. Težko mi je bilo, ker nisem razumel veliko angleškega jezika, da bi mi bil kak pomagal. Vdal sem se v božjo voljo in šel kar sam iskat.

Ako bi si ne bil sam pomagal, bi bil še danes brez dela, kakor jih je še veliko, ki so prišli z mano na to novo zemljo in so že sedem mesecev brezposelni. Pa ni naša krivda, če nismo šli na delo po sedmih dneh, kot se je glasila naša pogodba; krivi so tisti, ki so nam jo dali, da jo podpisamo. Pod prvi izvod pogodbe so postavili še indigo papir, ki je izgubljal svojo barvo, in tako so nas zapeljali».

Alojzij Skok iz Jazbin, izseljenec
Bronte Park, Tasmanija, Avstralija, 28.6.1953.

Razdeljevanje
sladkorja in kave v avgustu

Danes se bo začelo razdeljevanje sladkorja in kave proste

cone za mesec avgust za prebivalce goriške in sovedenjske občine.

Sladkor: 1 kg na osebo na odrezek šte. 49 po 160 lir kg; kava: 40 dkg surove ali 32 dkg pražene na osebo na odrezek šte. 50. Razdeljevanje se zaključuje dne 31. avgusta.

Trgovci in menze naj dvignejo potrebna nakazila pri Trgovski zbornici, soba šte. 6.

Množični izlet
na Okroglico

Ob 19. obletnici ustanovitve prvih primorskih brigad IX. korpusa NOV bo na Okroglico pri Vogrskem partizanski tabor. Ob tej priložnosti bo Zveza slovenskih partizanov organizirala množični izlet 5. in 6. septembra.

Vsi, ki se nameravajo udeležiti, naj prinesejo potni list na sedež Zveze slovenskih prosvetnih društev v Ul. Ascoli 1, I.

Cena za vžizum, značko in prevozi za avtobusom bo znašala približno 800 lir. Prijavite se čimprej.

Obvestilo staršem
otrok v koloniji

Starše otrok v počitniški koloniji v Ukva naprošamo, da se posebno v dne 15. in 16. AVGUSTA VZDRŽE obiskov otrok zaradi dobrega poteka dnevnega reda, ki je že vnaprej določen.

VOĐSTVO
POČITNIŠKEGA DOMA

KOSTANJEV RAK
v Beneški Sloveniji

Potrebni so nujni ukrepi in pomoč oblasti prizadetim krajem

Kostanjev rak vedno bolj uničuje enega izmed najbolj donosnih virov dohodkov za Benečane: kostanj. Dreve se vedno bolj suši. S tem pa se uničuje tudi kostanj kot sad, katerega domačini v neki meri še vedno pobirajo in ga uporabljajo za pečenje leta zamenjajo za pečenje in ga prodajajo, da so plačevali davke in da so si kupili obleko.

Zaradi naglega širjenja kostanjevega raka so začeli prebivalci drevje na veliko izsekavati in debla voziti v tovarno čreslovine v Cedad.

Edini način, da bi se veliko gozdno bogastvo ohranilo, bi bil okrepiti drevesnico, ki je v Tarpeju v občini St. Peter Slovenov, ali pa da bi oblasti prisilile prebivalstvo na pomoč z denarjem in mu omogočile gradnjo sušilnic, da bi v njih, sadež posušili, potem pa ga zmelili in tako prodajali že izgotovljen proizvod.

DEŽURNA LEKARNA:

Danes posluje več: dan in ponoči: lekarna Mantovan, Korzo Verdi 17, 28-79.

Padec s kolesa

Včeraj zjutraj se je 29-letna Stefanija Leban iz St. Mavra štev. 14 peljala ob 6.50 na svojem kolesu po vasi. Ker pa je znano, da so poti po St. Mavru precej strme, saj je vsaj kakor prilipljena na po-bočje Sabotina, poleg tega pa so še zelo razrਤੇ s kolesom zelo nevarna. Nesreča je bila, da so se Lebanovi najbrž zaradi slabe ceste pri so-

De Lorenzi Maria, bolničarka, 560.000; Del Piero Luigia, učiteljica, 420.000; Del Piero Onorato, zdravnik, 1.320.000; Del-pin dott. Luigi, zdravnik, 860 tisoč; De Martini Bruno, učitelj, 520.000; De Monte Luigi, impiegato, 460.000; De Natale Rosario, oficir, 450.000; De Nicola Tristano, upokojenec, 490 tisoč; Dentesano Desiderio, uradnik, 540.000; De Palma Osvaldo, oficir, 550.000; De Pepo mario, uradnik, 980.000; De peris Giorgio, inženir, 450.000; Deperis Renzo, uradnik, 710 tisoč; Depiccoluzzi Donato, trgovec, 1.500.000; De Rocco Celestino, učitelj, 740.000; De Ro-sa Gioacchino, magistrato, 440 tisoč; De Stefanij Francesco, uradnik 700.000; Devecchi Nela, učiteljica, 430.000; Devegila Alessandro, uradnik, 530.000; De Vetta Guido, profesor, 820 tisoč; Devettag ing. Diego, uradnik, 1.140.000; Devettag Ma-ria Adele, učiteljica, 450.000; Di Bias Antonio, uradnik, 640 tisoč; Di Blas Luigi, marittimo, 1.120.000; Dileta Ettore, uradnik, 640.000; Di Maso Nun-ziant, podoficir, 620.000; Di Nelli Giuseppe, predstavnik, 530.000; Di Noto Carmelo, oficir, 570.000; Di Pardo Eligio, finančni oficir, 440.000; Divano Attilio, industriale, 870 tisoč; Dodini Emilio, pomorščak, 1.360.000; Domini Riccar-do, uradnik, 440.000; Dominuti Luigi, uradnik, 420.000; Do-mati Bruno, trgovec, 2.950.000; Donati Umberto, prodajalec, 970.000; Donda Yvonne, urad-nica, 450.000; Dorsi dott. Riccar-do, upokojenec, 580.000; D.Osvaldo dott. Ettore, zdravnik, 1.620.000; Duca Antonietta, uradnica, 520.000; Duca Vanda, uradnica, 650.000; Durli Guer-rino, učitelj, 470.000.

Orožnik ni opazil
(Nadaljevanje s 3. strani)

Referenca je izbral stanovanje nekega tovariša, ki je tedaj sedel v ječi. Tako je bila konferenca 25. decembra v Ljubljani, v stanovanju matere Borisa Ziberla. Istega dne je zandamerija z delevitvi obkolila Rogosko Slatino in sledele so podrobne preiskave, dolo polica seveda ni mogla nikogar prijeti. Na konferen-ci, ki se je udeležilo 11 delegatov, ki bi izvoljeni novi CK KPJ z Goričkim na čelu. Tito je bil izvoljen za člana Politbiroja.

Kmalu potem je Tito odpo-toval v Moskvo. Pred odo-dom je malo manjkalo, da ni padel policiji v roke. Tito pripoveduje o tem:

«Stanoval sem pri neki Zi-dinji, priletni ženski, ki je imela štiri odrasle otroke. Zna-hči je delala v tovarni, druga pa v veliki modni trgovini. Stanovanje je bilo v četrtem nadstropju v XIX. okraju in v njem sem stanoval nepri-javljen. Zato sem moral pla-čevati za sobo večjo najem-nino. Nekega dne sem sedel v svoji sobi, pred seboj sem imel razloženo gradivo iz do-movine, ko me je vzmernilo razbijanje po vratih. Stopil sem na hodnik. Sosed, ki je razbijal po vratih, mi je re-klal, da iz stanovanja smrdi po plinu. Prišli so še drugi stanovalci in vsi skupaj smo vdrli v kuhinjo, iz katere je uha-jal plin. V njej smo našli hčerko lastnice stanovanja o-nesveščeno. Hotela se je za-strupiti. Hitro sem jo dvignil in ondesel v svojo sobo, kjer sem jo skušal z umetnim di-hanjem oživeti. Ni pa kazala nobenega znaka življenja. So-sej so napolnili ljudje, po sobi in mizi pa so bila razmetana razna pisma in gradivo kon-spirativne narave. Položaj je bil zelo kritičen, zlasti ko je prišla policija. Vprašali so me, kdo sem in kaj delam tu. Pojasnil sem jim, da sem podnajemnik in da razen me ne ni nikogar doma in da sem skušal pomagati dekletu. Vtem je prišel z rešilne po-staje zdravnik, ki je takoj začel dekle oživljati. Prosil je, naj vsi odidejo iz sobe, in tako sem odšel tudi jaz, po-tem ko se mi je posrečilo ne-kako pobrati pisma in gradi-vo. Odsel sem naravnost v »Schvedenkaffes«, kjer sem našel staro Zidnjo, dekletovo mater, in ji povedal, kaj se je zgodilo z njeno hčerko. Prosil sem jo, naj pospravi moje stvari in mi jih zvečer prinese na določeni kraj. Spol-nila je obljubo in mi zvečer prinesla kovček ter se opravi-čila zaradi neprijetnosti. Hči si je kmalu opomogla, ker ji je zdravnik pomagal. Stara Zidinja mi je povedala, zakaj si je hotela njena hči končati življenje. Prijeli so jo bili v trenutku, ko je u-kradla svojemu predstojniku deset šilingov, da bi lahko šla v kino.

Cez nekaj dni sem odrinil na pot, v Moskvo.

KONEC

DIRKA „PO HRVATSKI IN SLOVENIJI“

Danes start iz Ljubljane
za prvo etapo do Reke (125 km)

Brojnik, član koprškega Proleterja: «Ponosen sem, da so me izbrali za člana prvega moštva Jugoslavije, obenem pa mi je žal, da ne nastopam za barve naše cone».

Danes dopoldne bo s Tržaške ceste v Ljubljani startala skupina okrog 90 kolesarjev, ki bo po lepi cesti odbrzela proti Vrhniki. Dirka «Po Hr-vatski in Sloveniji» se bo s tem pričela. Po štirih urah vožnje — pravzaprav pa bi je moralo biti še manj — bo že tekmovalce pozdravilo s plo-skanjem ob cilju na Reki zbra-no občinstvo, ki bo prisostvo-valo prvi etapi zmagi. Kdo bo zmagovalec prve etape? Tega v tem trenutku ne ve niti sam — zmagovalec. Vendar pa nam bodo že prve etape — druga s polietapo na kronometer, tretja pa z vzponom na Sv. Heleno — pokazale, med katerimi dirkači se bo razvijala naj-ostrejša borba.

Včeraj so odpotovali v Ljubljano člani koprškega Prole-terja, ki so pred odhodom dali nekaj izjav. Tako je Oreste Brajnik, ki bo vozil v prvem jugoslovanskem reprezentativnem moštvu, izjavil:

«Ponosen sem, da so me izbrali za člana I. ekipe Jugos-lavije, vendar pa mi je tudi obnem žal, da ne morem braniti na veliki mednarodni kolesarski dirki barv naše co-ne. Upam pa, da bodo moji to-varšili storili tudi svojo dož-nost, da bo moštvo STO do-seglo častno mesto. Za sebe se lahko izjavim, da se počutim zelo dobro in sem v odlični kondiciji; zato upam na dober plasmas».

Bruno Appolonio, ki bo vo-zil kot član ekipe STO, je de-jal:

«V zadnjih tednih sem bil še kar dovolj v formi. Upam torej tudi na tej dirki na ča-sten uspeh. Stori bom vse, kar bo v moji moči, za dober plasmas naše ekipe. Zavedam pa se, da bomo imeli opravka s močnimi in dobro pripravljenimi inozemskimi ekipami. Silverio Delia Santa, tudi član koprškega Proleterja in član ekipe STO:

«Na predvečer starta za dirko «Po Hrvatski in Sloveniji» se počutim dobro. Startal bom s trdnim namenom, da dosežem čim boljši rezultat in da pri-spevam k triumfu naše ekipe. Kdo bo zmagovalec, je težko reči, ker ne poznam moči bel-

gijskih in švicarskih tekmoval-cov, ki so favoriti. Odločilni etapi bosta po mojem mnenju tretja, Opatica—Koper in peta Gorica—Bled s hudim klancem do vrha Vrščica».

Tudi Lončarič je optimist in pravi, da bo napel vse sile za uspeh svoje ekipe. Prav tako pa sta izjavila Tržačana Cok in Muran, da bosta po svojih močeh prispevala k rezultatu kolesarske reprezentance STO. Članom Proleterja želimo kar najboljši uspehe, bodisi v reprezentanci bodisi pri o-brambi barv našega ozemlja.

Hokejski turnir

treh državnih reprezentanc

SIENA. 7. — Jutri in v ne-deljo bo turnir v hokeju na kotalah, pri katerem bodo so-delovali italijanska, belgijska in švicarska reprezentanca. Turnir organizira društvo Mens sana, ki je določilo za zmagov-alca tudi zlati pokal. V itali-janski reprezentanci so tudi Tržačani Bertuzzi II, Brezigar in Cataletto.

Konferenca o nogometu
v Splitu

Danes se je v Splitu pričela jadranska nogometna konfe-rencia v organizaciji Jugoslo-vanske nogometne zveze. Konfe-rence se udeležujejo predre-dniki 7 držav: Anglije, Avs-trije, Švice, Zapadne Nemčije in Jugoslavije in kot opazo-valci predstavniki Turčije in Grčije. V začetku so se pri-jevali tudi Italija, Belgija in Francija, a so pozneje svojo udeležbo odpovedali.

Namen konference je raz-pravljanje o načinu dviga mla-dini in talentiranih nogometa-sev. Organizirali naj bi tekmo-vanja mladih reprezentanc, v katerih bi igrali mladinci od 18 do 22 let. Na konferenci se bo do razgovorj tudi o drugih vprašanjih, med drugim o mož-nosti ponovne uvedbe tekmo-vanja za srednjeevropski po-kal. Vendar je malo verjetno, da bi do tega tekmoovanja prišlo zaradi preobremenjenosti nekaterih nogometnih zvez.

Finska—Švedska 3:3 (2:0)

za svetovno prvenstvo

V kvalifikacijski tekmi v okviru tekmoovanja za svetovno nogometno prvenstvo sta se v Helsinkih sestali reprezentan-ci Finske in Švedske. V prvem polju so Švedi dosegli dva gola, v drugem pa so Finci naiprej izenačili potem pa celo zvišali na 3:2. Vendar pa je Švedom le uspelo, da so vsaj zopet izenačili.

Fiorentina na treningu
v Švici

FIRENZE. 7. — Igralci in rezerve prvega moštva Firen-tine so se danes odpravili v ne-ki manjši kraj v Švici, kjer bodo ostali na skupnem treni-

RADIO

Opozorjamo vas na sledeče
oddaje: Jug. cone Trsta: 18.15:
Violini Igor Ožim izvajal skladbe Granadosa, Paganini-
ja Schuberta in Terese Paradis. Trst II.: 21.00: Koncert
Slov. okleta iz Ljubljane. Trst I.: 11.30: Ljudski zbori.
Slovenija: 14.40: Virtuozne skladbe izv. pian. M. Lipovšek.

Whitfield in Shelton

46,9 na 400 in 1:49,3 na 800

ter v skoku v višino

Predvečernjim je bila Han-novru mednarodna atlet-ska prireditelja z udeležbo ameriških, jugoslovanskih, japonskih in doma-tilcev. Najboljše rezultate je dosegel Whitfield v teku na 400 in 800 m ter Shelton v sku-ku v višino. Milakov sicer je več ponovil svojo rekordno ga skoka, vendar pa je zmagal in dokazal, da se zanaša na državi na višini znatno čez 110 m zapreke: 1. Culbreth (ZDA) 15".

800 m: 1. Whitfield (ZDA) 1'49"3; 2. Cryer (ZDA) 1'49"3; 3. Stracke (Nemc.) 1'51".

200 m: 1. Brown (ZDA) 27"3; 1500 m: 1. Druetzler (ZDA)

MILAKOV

ko v berlinskem olimpijskem stadionu skoče rekordno visoko 4,30 m.

3'49"8; 2. Ottenheimer (Jugos-lavija) 3'51"8.

Višina: 1. Shelton (ZDA) 2,04 m.

100 m: 1. Brown (ZDA) 10"9; 2. Carlsson (Šved.) 10"9.

400 m: 1. Whitfield (ZDA) 46"9; 2. Lea (ZDA) 48".

5000 m: 1. Capozzoli (ZDA) 14'30"2; 2. Mihalič (Jugos-lavija) 14'34".

400 m zapreke: 1. Culbreth (ZDA) 52"5; 2. Ulzhelmer (Nemc.) 52"9.

Disk: 1. Ellis (ZDA) 48"5; 2. O'Brien (ZDA) 48"2.

Daljinca: 1. Tajima (Japo-nka) 6"9; 2. Sonoda (Japo-nka) 6"70.

Skok s palico: 1. Milakov (Jugos-lavija) 4,20; 2. Schneid-ler (Nemc.) 4,10.

Krogla: 1. O'Brien (ZDA) 16,97 m.

TENIS

VICHY. 7. — V prvih tekma-za pokal De Galea so bili po-seženi sledeči rezultati: po-trangeli (It.) : Hoisberg (Japo-nka) 6:3, 6:4; Kirkpatrick (Japo-nka) : Grinda (Fr.) 6:2, 6:3.

ZAHTEVAJTE

Radenska

ZDRAVILNI VRELEC

SRCE-JETRA LEDVICE ŽENSKA MOTNJE IZČRANOST

OSVEŽUJOČA ZDRAVILNA

ZASTOPNIK IN GLAVNA ZALOGA:
ZADR. KONZORCIJ TRGOVCEV Z IJESTVINAMI
TRST - UL. Valdirivo 3, tel. 50-34